

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 maja 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił R. B. prawa do emerytury, gdyż nie udowodnił on wymaganych 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że nie zaliczył wnioskodawcy do stażu pracy okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 30 marca 1972 roku do 1 września 1974 roku ponieważ fakt uczęszczania przez wnioskodawcę do (...) Szkoły Zawodowej, nie daje podstaw do przyjęcia, że praca w gospodarstwie wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Tym samym mogła stanowić jedynie pomoc a nie zatrudnienie w rozumieniu przepisów (decyzja – k. 20 -20v. akt ZUS).

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca w dniu 29 czerwca 2016 roku. Skarżący zarzucił:

- obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 poz 748) dalej zwanej ustawą o FUS poprzez jego niezastosowanie i nietrafne uznanie, że Ubezpieczony w dniu wejścia w życie ustawy o FUS tj. w dniu 1 stycznia 1999 roku nie osiągnął okresu składkowego i nieskładkowego wynoszącego 25 lat dla mężczyzn podczas gdy Ubezpieczony ma ponad 26 letni okres składkowy i nieskładkowy,

- obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 1990 r. o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy (Dz. U. z 1990 nr 54, poz. 310) poprzez jego niezastosowanie w realiach sprawy i niesłuszne uznanie, że Wnioskodawca nie ma wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego 25 lat dla mężczyzn podczas gdy do stażu pracy wlicza się również przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresy pracy po ukończeniu 16 roku życia w gospodarstwie rolnym prowadzonym przez rodziców lub teściów,

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę skarżonego rozstrzygnięcia wyrażający się w nietrafnym uznaniu, że Ubezpieczony w okresie od dnia 30 marca 1972 roku do dnia 1 września 1974 roku nie wykonywał w sposób ciągły i w pełnym wymiarze czasu na gospodarstwie rolnym rodziców, podczas gdy praca ta stanowiła główne źródło utrzymania Ubezpieczonego i była wykonywana w sposób ciągły i w pełnym wymiarze (odwołanie - k. 2 -4).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji (odpowiedź na odwołanie – k. 16- 16v).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca R. B. urodził się (...). W dniu 11 maja 2016 roku wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę (wniosek – k. 1-6 akt ZUS).

W dniu 12 listopada 1965 roku została zawarta umowa, którą to małżonkowie L. B. i B. B. (1) – dziadkowie wnioskodawcy w zamian za dożywotnie utrzymanie ich oraz ich dwojga niepełnosprawnych (...) oddają w posiadanie, na własność, działki o obszarze 2 hektary 98 arów i 35 arów mieszczące się w miejscowości B. i R. w Gminie P. składające się na gospodarstwo rolne rodzicom wnioskodawcy J. i M. małżonkom B. (odpis umowy z dnia 12 listopada roku – k. 5-5v, k. 17 akt ZUS, zaświadczenie k. 16 akt ZUS).

Wszystkie wyżej wymienione osoby zamieszkiwały wspólnie we wskazanym gospodarstwie rolnym. Wnioskodawca wraz z rodzeństwem również zamieszkał pod wskazanym adresem (zeznania wnioskodawcy k. 32 w zw. z wyjaśnieniami k. 29v, zeznania świadka J. B. k. 30 v. -31, zeznania świadka J. G. k. 31v.),

Wnioskodawca chodził do (...) Szkoły Zawodowej w O.. Była to szkoła dzienna. Do szkoły chodził przez 3 dni przez kolejne 3 dni miał warsztaty. Szkoła zaczynała się od godziny 8.00 a warsztaty o 14.00. Skończył ją w 1974 roku. Do

szkoły dojeżdżał rowerem. Po skończeniu szkoły 1 września 1974 roku poszedł do pracy (zeznania wnioskodawcy k. 32 w zw. z wyjaśnieniami k. 29v -30, Świadcstwo ukończenia (...) Szkoły Zawodowej k. 14 akt ZUS).

Gospodarstwo rolne miało około 3 hektary 25 arów. Wnioskodawca wraz z rodzicami pracował w całym gospodarstwie rolnym odkąd ukończył szkołę podstawową w 1971 roku. W 1972 roku ukończył 18 lat. Rodzice pracowali również poza gospodarstwem w systemie zmianowym. Rodzeństwo wnioskodawcy – siostra z uwagi na schorzenie kręgosłupa, brat z uwagi na młody wiek - nie pracowali w gospodarstwie. W gospodarstwie hodowane były zwierzęta: 2 krowy, trzoda chlewna, kury, koń, uprawiano zboża, ziemniaki, łubin i saladerę. R. B. po zakończeniu zajęć szkolnych codziennie popołudniami lub rano oraz w dni wolne od nauki w szkole (również w okresie wakacji) pracował w gospodarstwie rolnym rodziców. Przede wszystkim zajmował się obrządkiem zwierząt. Jego praca polegała na zajmowaniu się inwentarzem tj. dojeniu krów, karmieniu i pojeniu zwierząt (mama przygotowywała jedzenie dla inwentarza, wnioskodawca przynosił ziemniaki), sprzątanii pomieszczeń dla inwentarza. Latem musiał wyprowadzić i przyprowadzić bydło z pastwiska. Zajmował się także pracami polowymi tj. orał, siał, bronował, równał pole, sadił i wykopywał, zwoził ziemniaki, kosił zboże, zbierał, wiązał, ustawiał w snopki, pracował przy zwózce. Rąbał drewno na opał, zajmował się naprawami na terenie gospodarstwa. Praca ta zajmowała średnio 4 - 6 godzin dziennie i niejednokrotnie przekraczała ten wymiar, często trwała do zmroku. W okresie letnim wnioskodawca, w razie potrzeby, pracował cały dzień (zeznania wnioskodawcy k. 32 w zw. z wyjaśnieniami k. 29v -30, zeznania świadka J. B. k. 30 v. -31, zeznania świadka J. G. k. 31v.).

Organ rentowy uznał za udowodnione przez wnioskodawcę 24 lata, 1 miesiąc i 16 dni okresów ubezpieczeniowych w tym 23 lata, 10 miesięcy i 28 dni okresów składkowych oraz 2 miesiące i 18 dni okresów nieskładkowych. Przy czym staż ubezpieczeniowy w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze wyniósł 15 lat 8 miesięcy i 7 dni (okoliczność bezsporne).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 748 z późn. zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Stosownie do treści art. 27 ust. 1 Ustawy ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny określony w ust. 2 albo 3;
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn,

Zgodnie z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów

zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Na mocy art. 10 ust. 1 przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również, traktując je jako okresy składkowe:

- 1) okresy ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono przewidziane w odrębnych przepisach składki,
- 2) przypadające przed dniem 1 lipca 1977 r. okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego po ukończeniu 16 roku życia,
- 3) przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia,

jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

W rozpoznawanej sprawie kwestią sporną było posiadanie przez odwołującego się wymaganego w/w przepisami stażu emerytalnego.

Należy podkreślić, iż Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i w sprawie każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane i ich dopuszczenie za celowe.

Dlatego, w niniejszej sprawie Sąd przeprowadził dowód z przesłuchania świadków i wnioskodawcy, co pozwoliło w sposób wszechstronny przeanalizować zasadność jego żądania.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdził, w sposób nie budzący wątpliwości, że wnioskodawca m. in. w spornym okresie tj. od 30 marca 1972 roku do 1 września 1974 roku wykonywał prace w gospodarstwie rolnym należącym do jego rodziców.

W pierwszej kolejności należy zdefiniować pojęcie gospodarstwa rolnego. W tym zakresie, w ocenie Sądu Okręgowego, należy się posilkować definicjami ustalonymi w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2016 roku, poz. 277 j.t. z póź. zm.). Zgodnie z dyspozycją art. 6 pkt 4 wskazanej Ustawy ilekroć w ustawie jest mowa o ***gospodarstwie rolnym - rozumie się przez to każde gospodarstwo służące prowadzeniu działalności rolniczej.***

Stosownie do treści art. 6 pkt 3 Ustawy przez działalność rolniczą rozumie się działalność w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej i rybnej.

Wnioskodawca udowodnił w toku niniejszego postępowania, że jego rodzice prowadzili gospodarstwo rolne. W gospodarstwie hodowane były zwierzęta 2 krowy, świnie, kury, uprawiano zboża, ziemniaki.

Cytowany przepis nie określa rozmiaru świadczonej pracy, na co zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 grudnia 2000 r. sygn. akt II UKN 155/00 (OSNP 2002/16/394).

Jednakże w ocenie Sądu Okręgowego, za wykonywanie określonych czynności w gospodarstwie rolnym można uznać okresy pracy w tym gospodarstwie, w których czynności były wykonywane w wymiarze nie niższym niż połowa ustawowego czasu pracy, tj. minimum 4 godziny dziennie. Przy czym w orzeczeniach Sądu Najwyższego kładzie się nacisk na stałość wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym, co nie musi jeszcze oznaczać codziennego wykonywania czynności rolniczych, ale gotowość (dyspozycyjność) do podjęcia pracy rolniczej, z czym wiąże się też wymóg zamieszkiwania osoby bliskiej rolnikowi, co najmniej w pobliżu gospodarstwa rolnego.

W uzasadnieniu wyroku z dnia 19 grudnia 2000 r. (II UKN 155/00; OSNP 2002/16/394, OSNP-wkl. 2001/9/6) Sąd Najwyższy podkreślił, iż treść przepisu art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach nie odbiega zasadniczo od poprzedniego unormowania, czyli jest kontynuacją regulacji art. 5 ustawy o rewaloryzacji, z odpowiednikiem w art. 20 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników. W związku z powyższym Sąd Najwyższy uznał, że w zakresie charakteru pracy w gospodarstwie rolnym uwzględnianej w stażu ubezpieczenia pracowniczego chodzi o wymagania stawiane okresom składkowym lub okresom, w których nie istniał obowiązek opłacania składek (por. art. 6 i 7 ustawy o emeryturach i rentach), uwzględnianych ramach systemu pracowniczego ubezpieczenia społecznego.

W rozważaniach Sąd Najwyższy podkreślił odrębności systemów ubezpieczenia społecznego na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zm.) i ubezpieczenia społecznego rolników, które zostały oparte na odmiennych zasadach podlegania ubezpieczeniu, finansowania i udzielania świadczeń. W związku z tym Sąd Najwyższy wskazał, że przepisy zawarte w tych ustawach, normujące możliwość wzajemnego uwzględniania okresów ubezpieczenia, należy uznać za przepisy szczególne (co ujawnia się w art. 20 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz w art. 10 ust. 3 oraz art. 56 ustawy o emeryturach i rentach), które wymagają ścisłego interpretowania. Prostą wobec tego konsekwencją jest przyjęcie, że okres pracy w gospodarstwie rolnym według ustawy o emeryturach i rentach, mimo że nie jest okresem pracy sensu stricto, a przez podkreślenie, że chodzi o pracę po 16 roku życia, nawiązuje do okresu pracy w gospodarstwie rolnym, wykonywanej przez domowników rolnika, czyli osoby mu bliskie, nie może być natomiast uważany za przewidziany w art. 6 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników okres ubezpieczenia społecznego domownika. Zwłaszcza, że okresy pracy w gospodarstwie rolnym przed dniem 1 stycznia 1983 r. nie były okresami podlegania ubezpieczeniu społecznemu i nie była za nie opłacana składka na ubezpieczenie (od dnia 1 stycznia 1983 r. w ustawie o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych wprowadzone zostało ubezpieczenie społeczne domowników rolnika, czyli osób bliskich rolnikowi, pracujących w jego gospodarstwie i dla których praca ta stanowiła główne źródło utrzymania).

Poza tym przepis art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach nie jest wyraźnie adresowany do osób objętych ubezpieczeniem społecznym z tytułu pracy w gospodarstwie rolnym (domowników) ani do osób zatrudnionych w gospodarstwie rolnym na podstawie umowy o pracę (pracowników), a reguluje kwestie stażu emerytalnego wymaganego od innych ubezpieczonych niż rolnicy, w którym okres pracy w gospodarstwie rolnym jest okresem zaliczanym wprost, niezależnie od uregulowań z ustawy o ubezpieczeniu społecznym, i traktowanym jak okres składkowy (por. art. 10 ust. 1 ustawy). A zatem, zdaniem Sądu Najwyższego implikuje to stwierdzenie niedopuszczalności stosowania (przez analogię) wobec osoby, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach, kryteriów objęcia ubezpieczeniem domowników rolnika na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników. W szczególności chodzi o warunek pozostawania we wspólnocie gospodarczej z rolnikiem i stałości wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym. **Żadnego znaczenia dla uwzględnienia okresu pracy w gospodarstwie rolnym nie ma zamieszkiwanie w gospodarstwie rolnym ani wykonywanie pracy stale czy tylko sezonowe, np. w czasie wakacji.**

Sąd Najwyższy, wskazał również, że na gruncie systemu ubezpieczenia społecznego obowiązującego od dnia 1 stycznia 1999 r., pracy w gospodarstwie rolnym, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach, stawiany jest warunek, aby praca wykonywana była w wymiarze co najmniej połowy pełnego wymiaru czasu pracy.

Skoro bowiem przepis stanowi, że te okresy pracy należy traktować jak okresy składkowe, sformułowanie to oznacza nie tylko uwzględnienie takiego okresu przy ustalaniu prawa i wysokości świadczenia emerytalno-rentowego, lecz również uwzględnienie ich jedynie wówczas, gdy spełnione są rygory wymagane dla okresów składkowych. Taki rygor jest ustanowiony w przepisie art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy o emeryturach i rentach, zezwalający na uznanie za okresy składkowe okresów przypadających przed dniem wejścia tej ustawy w życie, za które została opłaconą składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne (zatrudnienia po ukończeniu 15 lat życia na obszarze Państwa Polskiego, w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy).

Powyższe wynika również wprost z licznych orzeczeń Sądu Najwyższego, w których jako przesłankę zaliczenia okresu pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, a przed objęciem ubezpieczeniem społecznym, przyjmowano wymiar czasu pracy przekraczający 4 godziny dziennie (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 1997 r., II UKN 96/96 OSNAPiUS 1997 nr 23, poz. 473; z dnia 7 listopada 1997 r., II UKN 318/97, OSNAPiUS 1998 nr 16, poz. 491; z dnia 13 listopada 1998 r., II UKN 299/98, OSNAPiUS 1999 nr 24, poz. 799; z dnia 9 listopada 1999 r., II UKN 190/99, OSNAPiUS 2001 nr 4, poz. 122, czy wyrok z dnia 10 maja 2000, II UKN 535/99, nie publikowany).

W konsekwencji należy przyjąć, że jeżeli praca w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, świadczona była przed dniem 1 stycznia 1983 r. w wymiarze przekraczającym połowę pełnego wymiaru czasu pracy, to przy ustalaniu prawa do emerytury uwzględnia się ten okres także, gdy przypadał w czasie wakacji szkolnych (art. 10 ust. 3 w związku z art. 6 ust. 2 lit. a ustawy o emeryturach i rentach). Czyli choćby praca ta stanowiła tylko udział (pomoc) w wykonywaniu typowych obowiązków domowych zwyczajowo wymaganych od dziecka będącego członkiem rolniczej wspólnoty rodzinnej należy uznać, że spełniała kryteria wystarczające do uwzględnienia jej okresu w pracowniczym stażu emerytalnym. (podobnie wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 4 grudnia 2012 roku III AUa 1423/12, LEX nr 1239960; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 12 września 2012 roku III AUa 696/12, LEX nr 1220546; wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 31 sierpnia 2006 roku III AUa 397/06, LEX nr 253467)

W przedmiotowej sprawie skarżący w sposób logiczny wyjaśnił, że ze względu na bliskie położenie szkoły zasadniczej (do której dojeżdżał rowerem) oraz konieczność pomocy rodzicom w gospodarstwie rolnym, z uwagi m.in. na fakt równoległego zatrudnienia rodziców także w innym miejscu, codziennie przed lub po szkole niekiedy do późnych godzin nocnych pomagał w pracach w gospodarstwie rolnym.

Bezspornym jest, iż rodzice wnioskodawcy prowadzili gospodarstwo rolne, gdzie hodowane były zwierzęta, uprawiano zboża, ziemniaki.

Praca wnioskodawcy polegała przede wszystkim na zajmowaniu się inwentarzem tj. karmieniu zwierząt, sprzątaniu pomieszczeń dla inwentarza. Wyprowadzał krowy na pole, a wieczorem przyprowadzał je do obory. Zajmował się także pracami polowymi tj. orał, siał, bronował, równał pole, sadił i wykopywał ziemniaki, kosił zboże, zbierał, wiązał, ustawiał w snopki, pracował przy zwózce. Wnioskodawca pomagał w gospodarstwie odkąd ukończył szkołę podstawową. Praca ta zajmowała średnio 4 -6 godzin dziennie i niejednokrotnie trwała do zmroku. Praktycznie niemal cały czas między nauką a spaniem wnioskodawca poświęcał na prace gospodarskie.

Mając na uwadze charakter pracy w gospodarstwie rolnym, wiążący się z koniecznością wykonywania zadań przez 7 dni w tygodniu, od wczesnych godzin rannych aż do zmierzchu, fakt wykonywania pracy przez rodziców wnioskodawcy także poza gospodarstwem, należy uznać za wiarygodne zeznania świadków, że mimo uczęszczania do szkoły czas świadczenia przez wnioskodawcę pracy w gospodarstwie rolnym w spornym okresie, był wyższy niż wymagany w cytowanym powyżej przepisie tzn. w wymiarze przekraczającym połowę pełnego wymiaru czasu pracy. Jest to całkowicie logiczne przy uwzględnieniu zakresu obowiązków skarżącego tj. opieki na zwierzętami, która polegała na, karmieniu zwierząt, sprzątaniu im, wyprowadzania ich na pastwisko i przyprowadzaniu. Poza tym dochodziły jeszcze obowiązki takie jak praca w polu tj. bronowanie, sianie czy prace przy żniwach.

Powyższe ustalenia pozwalają przyjąć, iż wnioskodawca spełnił warunki do nabycia prawa do emerytury. Praca w gospodarstwie rolnym w spornym okresie od 30 marca 1972 roku do 1 września 1974 roku powoduje zwiększenie stażu ubezpieczeniowego o 2 lata, 5 miesięcy i 1 dzień. Przy zsumowaniu z okresem uznanym przez organ rentowy 24 lat 1 miesiąca i 16 dni stażu pracy, łącznie wnioskodawca udowodnił 26 lat 6 miesięcy i 17 dni stażu ubezpieczeniowego, a zatem legitymuje się on ponad 25-letnim stażem pracy, uprawniającym go do emerytury. Pozostałe warunki wynikające z przepisu skarżący spełnił – co jest między stronami bezsporne.

Na mocy art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu, z uwzględnieniem ust. 2.

W związku z czym sąd przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od daty spełnienia wszystkich warunków czyli od miesiąca, w którym złożył wniosek.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w wyroku.

J.L.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS wraz z aktami rentowymi.

8 XI 2016 roku.